

Monstrum
mortalis
homo:
Ecclesia-
rum Do-
ctores.

Politicus
Magistra-
tus.

Omnes ho-
mines.

III. Chri-
stus Sacer-
dos.

Sacra scri-
ptura mo-
dus lo-
quendi de
Christo.

Christi
Corpus.

mortalis tuum factum, & superbiam horrendam se Diabolico more tam pudens, & turpibus rebus gloriose effertentes: Contemplantini vitam vestram vos omnes, qui sacris operantes, & turgida scientia inflati, historica vestra *Sacra- rum literarum* cognitione exultatis, ab humilitate *Christi* & *Apostolorum* multum abludentes, & longissimè abeuntes Domini Dominorum estis, cum servi servorum esse debeatis, terrenis rebus, divitiis, & opulentia inhiantes ab Apostolica functione, quam vos gerere dicitis, procul abestis, & totum mundum litigiis vestris colliditis. Adeste Imperatores, Reges, Principes, & Magistratus, qui Majestatem Divinam in his terribis pompâ & factu vestro, miserorum subditorum sudorem & sanguinem exedente, repræsentare vultis, falcem in alienam messem immititis, & conscientiam imperando totum mundum bellis & vastationibus depopulamini, ac hominum millia infinita fame, gladio, & incendio destruitis, aspiciat Imaginem vestram præsentem, & cogitate, quod vobis duplex ratio reddenda, & pro vobis, & pro iis, qui curæ vestræ commissi sunt, respondendum erit, postquam corpus vestrum caduca Majestate se effert in hac terra sepulchro gloriose pompâ mandatum, à vermibus consumptum, & in cineres, ac pulverem redactum fuerit. Adeste omnes mortales, & Imaginem vestram inspicite, ut serio, & debito horrore concussi, & tristitia summa, doloreque ingenti ad miseriam vestram agnitionem, seriamque poenitentiam adducti conscientiarum vestrarum rationem habeatis, & recuperandæ pristinae Imaginis pulcherrimæ & splendidissimæ studio ardentissimo inflammini, cum *Christo* crucifixi moriamini, & *Vetere Homine* per mortificationem veram deposito, vivificatione vera *Novum Hominem* induatis, ac *Christo Capiti* vestro conformes reddamini. Tercio *Christus Sacerdos*, *Deus* & *Homo* considerandus, in quo Divinitas & Humanitas in unam Personam coalescere, duabus naturis constantem, ita tamen, ut utraque essentiam suam propriam conservet, pari ratione, ut in homine ex duabus substantiis corpore & anima constante, utraque earum naturæ suæ proprietates retinet. Unde & *Sacer Codex*, ubicunque de *Christi* Persona sermonem instituit, illi interdum in genere ea attribuit, quæ aut ad humanitatem specialiter & singulariter referenda, aut peculiariter Divinitati adscribenda essent, aut quæ toti convenientia in neutram naturam seorsim cadere possint, interdum unicuique suas proprietates proprias assignat; perinde ut de homine sermo institutus ipsi toti tribuit, modò quæ animæ propria sunt, modò illa, quæ corpori conveniunt, modò alia, quæ nec de anima, nec de corpore peculiariter dici possunt; quem loquendi modum Veteres *ἰδιωματικὴν νομοσίαν*, Idiomatum Communicationis appellatione expresserunt. *Christus* igitur *Deus* & *Homo*, in una persona constante vera Divina & Humana essentia, corpus habuit verè humanum omnibus proprietatibus corporis humani, solo peccato excepto, præ-

ditum, & infirmitatibus humanis obnoxium, quo passione morte, resurrectione, & ascensione glorificato nos miserimos homines à Diabolo, peccato & morte æterna redemit, & liberavit, ac imaginem illam ad Dei similitudinem creatam, atque in *Adamo* amissam recuperavit & restituit, ideoque & in *Sacris Literis* *Novus Adam*, & *Novus Homo* nuncupatur, ac *Veteri illi Adamo* & *Homini* post lapsum peccatis inquinato, & corrupto opponitur. Plura superius vide, ubi de *Christi* corpore egimus. Tandem Quarto videndum, quomodo comparatum sit cum Imagine illa Fidelibus restituta, quæ duplici respectu se considerandam exhibet. In hac enim Vita, in qua domicilio illo carnali concupiscentiis carnalibus infecto & inquinato induti sumus Imaginis illius initium sit, & quasi fundamentum locatur in anima per regenerationem *Spiritus Sancti* eam in nobis operantis, qui in regenerationis suam voluntatem ipsi subijcientibus, & ipsius ductui obedientibus dominans peccati in carne habitantis impetus & concupiscentias quotidie domat, frenat, crucifigit, & mortificat, atque hominem ad piam, Christianam, & omnibus Christianis Virtutibus præditam vitam deducit. Unde certamen illud assiduum, & cruciatibus & doloribus plenum in hac vita inter *Carnem* & *Spiritum* duos hostes irreconciliabiles, oritur, dum *Caro* nostra concupiscentiis suis carnalibus *Spiritus* insinuat & conatu se opponit, & *Satanas* ipsi opem ferens nos quotidie, tanquam Leo rugiens, dilacerare studet, & Mundus corruptus divitiarum abundantia, honorum magnificentia, & voluptatum illecebris blandissimis, carnique acceptissimis irretire conatur. Ideo sæpissime ab his hostibus profligati, & victi labimur, cadimus, & impuritatibus mundanis nos polluiamus, ac in perpetuo certamine usque ad extremum spiritum viventes cum potentissimis illis hostibus, præcipue autem *Carnem*, hoste nostro domestico, confingere cogimur, ita ut non sine causa nobis vigilia, & præces tam serio à Domino nostro *Iesu Christo*, & *Apostolis* tot exhortationibus seriis commendentur. Ex his innoteat gravissimus error eorum, qui *Sacra Scripturae* sensum neque capientes, neque callentes sibi persuadent, ad summam perfectionem regeneratos in hac vita pervenire, & Imaginem amissam perfecte acquirere posse, adeo ut nullum peccatum in ipsis residuum sit. Ipse *Servator* noster, etiam justum multoties quotidie labi posse pronuncians, & ipsa mors aperitissimè huic errori refragantur, cum hæc ideo corpus nostrum carnale cum omnibus suis concupiscentiis carnalibus nullius perfectionis capax destruit, & in pulverem redigit, ut ex eo destructo & planè quasi in nihilum redacto in fine temporis Imaginem illam Divinam admiranda & omnem captum humanum excedente suscitatio evocet, & novum illud corpus animæ suæ junctum in altera vita perfecta illa Imagine vestiatur, quæ in æternitate *Christo* conformem reddet hominem, ut cum ipso Angelorum & Hominum capite in æternum vivat. In altera igitur

IV. Fide-
lium Ima-
go.

Ejus ini-
tium.

Certamen
assiduum
in hoc
Mundo.

Perfectio
autem
nulla.

Quæ in
altera
vita erit
futura.

Quomodo
Vetus A-
dam in no-
bis depre-
hendi pos-
sit.

Et Novus.

Universi
partitio.

Pars Infe-
rior.

igitur vita, in qua plenissima erit totius Universitatis rerum consummatio, & plenitudo, atque omni corruptione sublata puritati pristinae cuncta restituentur, impuritasque omnis cum damnatis in æternum *Satanæ* regnum in tenebras relegabuntur, Imaginis hujus nostræ à *Christo* reparata, cujus initium & exordium in hac vita fieri debet, & quasi fundamenta locantur, perfectio plena, & absoluta nobis continget. Sed quid multis moror, & verbis explicare & enucleare molior ea, quæ nostram ipsorum naturam describant nobis, qui eam in nobis ipsis invenire & animadvertere longè melius & accuratius possumus, quam ut verbis exprimi possit. Excitemus omnes nostri corporis, & animæ nostræ qualitates, proprietates, vires, cogitationes, operationes, & actiones; examinemus totius vitæ nostræ curriculum, expendamus omnes nostras infirmitates, morbos, calamitates, & miseras, atque omni Philautia deposita, quicquid agimus, quicquid cogitamus, quicquid meditatur, serio, & accurato examini, & inquisitioni subijciamus; Inveniemus profecto *Vetere* illum *Adamum*, & *Vetere* illum *Hominem* horrenda peccatorum seclitate, & turpitudine inquinatum & commaculatum: Deprehendemus Imaginem illam pulcherrimam, & splendidissimam abominanda metamorphosi in horrendum monstrum mutatam, & deformatam: Reperiemus malum illud, & peccatum, quod nos æternâ felicitate, & beatitudine orbavit, & in æternam miseriam, & mortem præcipites egit. Si contra præcibus ardentibus à Deo contenderimus, ut nobis *Spiritus Sanctum*, cujus templum esse debemus, largiatur, qui verus Doctor, & Interpret *Sacrarum Literarum* insinuat suo scriptarum, nobis eadem interpretari, & in intima veritatis penetralia nos deducere po-

test; Ut ab eo ad vitam piam informati *Vetere* hominem depolimus; Innosceat nobis *Novus Homo*, vera *Imago Dei*, & staurator, & restitutor, qui Iustinam nobis recuperavit: Pat illa *Dei*, quæ in *Adamo* conditum, in quo *Deus* se repræsentat, & tanto splendore et Manifestum nobis fiet initium, & fundamentum, quod dum & locandum tot ac tantis ac tam serio à *Christo* & *Apostolis* commendatur. Aperitio ejusdem in altera vitæ futura sequamur per *Spiritum Sanctum* ille Creator, qui nos corpore vestivit, animam nobis inflavit æterna damnatione per *Filium suum Iesum Christum* in pristina licitatem vindicavit, cui Soli gloria in æternum. Sic absolvimus meditationem Creatione & ortu totius Universi pro materiæ dignitate & gravitatis nostri tenuitate tractat fuerit *Leclori Benevolo* minus ipsius sensu aut opinione alio ideo in malam partem interpreti nostro zelo adscribat, & erronibil humani à nobis alienum mo itaque hujus Præloquii Universi ortu & creatione finem Alterum subiungimus de ejusdem naturâ, & proprietatibus sitione, harmoniâ, & concordi brevi descriptione expedi-

UNIVERSI TOTIUS PARTES, PARTIUM DISPOSITIO, ORDO, HARMONIA, NATURÆ PROPRIETATES.

TOTUS UNIVERSUS CREATUS cujus ortum, & creationem hæcenus declaravimus, est tota illa machina à Deo creata, & per manifestationem Divinam materialis, visibilis ac corporalis facta, quæ ingens & immensum illud creationi destinatum implet spatium, quod varia ac diversa corpora complexu suo claudit, atque ideo etiam plures partes complectitur. Has omnes duorum facimus generum, & in Sublunares, & Superlunares, sive eas quæ sub, & eas quæ supra Lunam sunt partium, Lunam, cujus in regione Inferiores, & Superiores aquæ discriminantur, terminum inter utrasque constituentes. Ex aquâ enim, tanquam materiâ primâ ortum ducentes, ut ex *Sacra Pagina* in antecedente hujus Præloquii parte docuimus, Superiores & Inferiores aquæ nominantur, ac proinde etiam in ejusmodi partes Inferiorem & Superiorem dividuntur. Inferior & Sublunaris Pars crassiores aquas, & corpora ex iis facta complectens,

constat quatuor Elementis Aquâ, Aëre & Igne. Superlunarem appellabimus, est totum omnium Stellarum, quæ videntur, & in aquis subtilibus in illud spatium immensum rantes cursu, motu & volente circâ sublunares, & tantur. Cognatæ igitur hæc Massæ illius universæ rudis, re uno mixtæ, & compressæ invicem segregatæ mirificad conservationem corporum conspirant, ut semper super vires, & virtutes suas inferius communicent, & hæc ascensionem & virtutes appetanticipes reddi desiderant. Hæc comprehensibilis, proprietatum, naturam similem habet semper mutam conjuncti-